

EL POBLE CATALÀ

Director: I. RIBERA i ROVIRA

Administrador-gerent: F. d'A. PLANAS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
EST. 16. TELEFON 2298

ANY XII. NÚM. 3601

BARCELONA, DIUMENGE, 31 DE GENER DE 1915 -- UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

ELS CENTRES DEL PARTIT

En la secció corresponent del nostre partit, s'hi fa públic un acord pres per la Junta Municipal de Barcelona que aportin an aquell organisme directiu una nota completa amb el nom dels individus de les Junes respectives i del nombre de socis corresponent.

Això representa no sols un desig de reorganització, sinó una indispensable ponderació de forces distrials.

Són els centres els orguens actius de tot partit democràtic que han de complir una missió social, política i educativa. La vida dels centres del nostre partit ha sigut potser migrada en alguns, abandonats a la seva sort, sense que's beneficiessin, com caldria, de l'auxili de la col·lectivitat directament interessada en el manteniment i prosperitat d'aquests utilíssims redutres de la política nacionalista republicana.

En els centres s'hi arredocen sempre inflamats d'optimisme i bona fe, els bons seguidors de l'ideal, els punts del partit, que segueixen, sense ambicions i amb tot desinterès, les vicissituds de la política i les orientacions dels capdavanters, sense planyer-hi mai el personal sacrifici.

Per la vida normal de l'U. F. N. R. s'imposa una reorganització dels nostres centres, i per això la Junta Municipal comença per demanar un sucint report dels elements efectius amb que actualment compten. Dèiem que'ls centres de tot partit democràtic han de complir una missió social, política i educativa. En efecte. La congregació d'homes empesos per un ideal dintre un clos propici a les seves activitats i propaganda partidària, ha de respondre a una finalitat que's tradueixi en l'establiment i manteniment d'alguna obra transcendental, petita o gran: una escola, un dispensari, una cooperativa, un camp d'esports, un teatre, una biblioteca, etc.

Comprentent-ho així, el nostre partit té escampats per Barcelona centres que han creat aquestes institucions de profit social i de cultura, tals com l'Ateneu Pi i Margall, de la Barceloneta, amb la seva escola model i el seu dispensari exemplaríssim; com l'Ateneu Democràtic, del districte VII, amb una escola primària bisexual molt ben montada; com l'Avenç Nacionalista Republicà, de Sant Andreu, amb la seva magnífica Biblioteca organitzada per En Corominas i per l'Iglesias; l'Ateneu Integral, amb una escola primària. Altres centres tenim que són valuosos fegars que atrauen els més prestigiosos elements de barrisades populosos, fent una vida societatària intensa i útil per l'espandiment dels nostres ideals, com l'Ateneu Gracienc d'U. F. N. R., el Centre Republicà Democràtic Federalista del Poble Nou, el Foment Republicà Català, de Sans.

Altres, en fi, constitueixen avençades estratègiques, baluards de defensa de la nostra política destinats a la organització electoral i a

la propaganda partidària, tals com el C. N. R. de Gràcia, el C. N. R. del Dte. VII, Centre Federal Republicà, d'Horta, el C. N. R. de Sant Martí, l'U. F. N. R. del Dte. II, el C. N. R. del Dte. III, Casal d'U. F. N. R. del Dte. V, C. N. R., del Clot, C. N. R., de Sant Gervasi, Ateneu Llibertat i altres escampats pel radi municipal barceloní.

Convé que totes aquestes forces se posin en peu de guerra, es reorganitzin i es coneguin mutuament. Cada centre ha de mirar de complir una missió peculiar, realitzant una obra — per modesta que sigui — de veritable transcendència democràtica. S'ha acabat l'època dels casinets, feude d'un senyor amb infúles de candidat a una regidoria que s'envoltava de mitja dotzena de paniaguats d'aquells que només empujaven perquè quan l'altre arribi a regidor els reparteixi algunes sinecures. Aquestes capelles, — que en temps del caciquisme estaven del tot justificades — avui són una vergonya pel partit democràtic que les consent.

Els organismes de tot partit democràtic han de ser baluards efectius — i no penyes nominals d'amics d'un futur regidor — aon si compleixi dignament una obra social, política o educativa que honori en veritat a tots aquells homes agrupats dessota els plecs d'una bandera sense altre pensament que ben servir els ideals i la política que representen.

Tot lo que no sigui això, és fomentar una immoralitat, és desprestigiar un ideal, és rebaixar la missió que tenen els partits democràtics; és alentar les ambicions personals que després originen les dissidències i les pertorbacions dintre les comunions polítiques, quebrantant-se a cada punt la disciplina partidària si no's dona satisfacció a la ridícula petulancia d'alguns infatuats que ja's creu prom hom perquè pot reunir sis amics alentorn de la taula del seu casinet.

Un dels secrets de l'èxit del partit radical a Barcelona, ha sigut la intensa vida societatària que han fet els seus afiliats que han sabut bastir fermes baluards de la seva política en totes les barrisades barcelonines. Però és precis que cada una d'aquestes entitats aconpleixi un fi social o educatiu, a més de la seva missió política. D'aquesta manera el poble ven en el dispensari, en la cooperativa, en la escola del seu casinet o positiu resultat de la pròpia iniciativa i cada home se sent envanit de la seva obra, creient en els resultats d'una política que ja tant noblement sab complir amb la seva missió sense altre apoiament que'l treball i l'entusiasme dels seus adeptes.

Es necessari, doncs, que'l nostre partit, que té baluards tant prestigiosos s'empregui la reorganització dels centres, com a medi efectiu de intensificar l'acció dels nostres ideals. El govern democràtic s'ha de manifestar en la mateixa vida societatària. Així constituirà una positiva garantia d'acert quan transcendeixi a les corporacions públiques.

ben res de les diferències de classes, tot caminant, donant-se la mà, passeig amunt, s'encanten en tot lo que veuen digue de cridar l'aseva innocent atenció, fins que, un dels dos, el més aixirrit, exclama barbantment, en català, en una català puríssima, esclat primerenc del nostre verb gloriós.

— Papà! Mamà! Mira, mira quin cavall!
— Comol! — replica, indignada, la mamà.
— No se diu así, hijos míos: se dice caballo — afegeix, en un tó més suau, el papà.

Els seus, una mica avergonyits, de moment callen; però, caminant, caminant, torcen a encantar-se desseguida, i un d'ells, també el més aixirrit, es posa a cridar de nou, en català i amb alegria com a l'altra vegada:

— Papà! Mamà! Mira, mira, quin cotxet!...
— Comol! Comol! — torna a fer, molt més indignat que abans, la mamà. — El català no se habla.

— Se dice cotcheisito! — afegeix entàticament, el papà.

I així, en una mena de via-crucis, Passeig de Gràcia amunt, Passeig de Gràcia avall, els papàs castellànics, sempre a la que salta, com si diguessin renecs, a cada paraula catalana que profereixen, repten, indignats, als seus fills, lo mateix que un jardiner boig qui, en compte d'acarricar les primeres poncelles que apunten en els seus rosers, les anés escapant, escapant, sense compassió, amb les estirores de podar.

En aquell moment, mentre corregeixen els seus, s'escauen a passar pel seu costat, dos joves molt elegants, acabats d'arribar de Castella, els quals, referint-se al castell d'estranyer que parla aquell matrimoni, murmuren, amb desdany, tots dos a l'hora.

— Qué loco es el catalán!

— PANCATALANISME.

Pancatalanisme és el títol d'un elegant follet que acaba de publicar en edició popular el nostre estimat amic Alfonso Maseras. Se tracta d'un ampli programa d'expansió espiritual catalana exposat en forma de tesi, base, com diu l'autor, per a servir de fonament a una doctrina. Intensifica la vida genuïnament catalana, fer conèixer el geni i els homes de Catalunya en terres hi pàniques i a l'estranger, són els ideals que en Maseras concreta en aquest bell follet sintètic, escrit a París, aon viu amb el pensament i el cor posats al servei de la patria.

L'interessant follet es ven a 10 cèntims en els kioscos i llibreries de Barcelona. Els corresponents de fora que en vulguin adquirir poden dirigir-se al dipositori en Miquel Guerrero, carrer de Ferlandina, 5, enviant en segells de correu ptes. 2'10 per cada mà de 30 exemp. ara. Breument comentarem com se mereix l'estudi del nostre amic Maseras.

IDEARI

ALSACIA
XIII

JOHN vé cada any d'Anglaterra i passa dugues llargues mesades al costat de la vella tia. El castell està rodejat de boscos i la terra que l'envolta es feconda i humida. La regió dels Vosges es muntanyosa i verda i la frondositat de les arbrades fosques arriba fins a la reixa del parc. La casa es una gran construcció de tres pisos, de estil francès, datant del primer imperi. Hi ha regles de finestres oberts sobre'l paisatge trist i al primer pis grans balconades de baranes forjades al bell gust de la època amb poms d'aurats a cada cantonada. Les sales son decorades de pintures Boucher i Fragonard i els mobles deslluats acusen un passat de luxe i de passat esplendor. Entre aquelles cambres la vella ablaciana vé una existència quasi claustral, voltada de serents vells com ella mateixa, amb una austeritat de veilla cristiana que tem la mort. Plou molt sovint i una espesa cortina de pluja vela dies i dies el paisatge dels boscos profons. Jo no sabia pas explicar-me com John pot viure dugues mesades la vida monòtona del castell. Heu de saber que John té un caràcter impetuós i jove, i encare que passi dies vint anys té moviments i entusiasmes d'infant. Me parlava de lo que feia veient representar «Peter Pan» o «The blue bird», i al costat de la delícia que eren per ell els dies wagnerians al «Covent Garden». Jo'l vaig conèixer jugant al tennis i corria amb una rara agilitat sobre'l camp com un impetuós corcer massa jove. Dugues mesades cada any, John se domina, i va acompanyar la solitud de la vella tia entre les ombres del castell.

Però John espera amb delícia la tertúlia de cada vespre. Vora'l foc encès pugen vells amics de la tia de la vila de Saales, molt pròxima. I John vé amb emoció com, avans de començar la quotidiana partida de brigs, com en les novel·les de Balzac, la tia, solemnement, obre un piano antí i entona la nota venerada de la Marsellesa. I els vells alsacians, recordant els dies juvenils de la seva joventut, escolten de peu dret, seriosament, vessant potser alguna llàgrima pels rostres demacrats i pensiusos.

L'AMIC

CANÇONER

FEBRER

Passa febrer tot gris de boira i pluja i tot vestit de vims colors encesos, passa indolent i sol; perquè s'enfaja fa grans rialles i brogit de besos, però, al fons, està trist.

Esgarrifada de l'avenir, incert com la juguesca, tu abaixes l'or dels teus cabells de fada i el front pensol i la boca fresca.

No hi penses en demà. Les flors primeres obren des d'ara l'ignocent corola, i es destrien les boires matineses sola un cel pur de naure i de viola.

La Terra ha obert els ulls i ja es desperta, li germinen glorioloses les entranyes, es les sent plenes de una llum incerta i es va aixecant per sobre les muntanyes.

La neu gelada es fon com ample gerra sobre l'espall de una noia jove, i el verd comença a l'espèndir la Terra sense formall la cabellera nova

que, mort el fret, serà pels camps festiva, i pels boscos humits i al cel de lluna, i pels pujols al lluny i en la font viva, i en l'ull misteriós de la llacuna.

No et posis trist, Alça les mans serenes sobre la serenor del bell cel d'ara.

Febrer passa i s'endú totes les penes...

I una rialla li aclareix la cara.

J. MASSÓ VENTOS

Musicals

Palau de la Música Catalana
Segon Concert Barrientos

La mateixa nombrosa i selecta concurrencia de l'anterior concert, s'aplegà la tarda del diumenge al «Palau de la Música Catalana» aon tingué lloc l'interessant «Concert clàsic» a càrrec de l'eximí cantant María Barrientos, amb la cooperació del mestre Lamote de Grignon.

La reconeguda cultura musical de la cèlebre Barrientos és fa novament digna del més grans elogis, puix sacrificant ses ses excel·lents rossinyolenques, ens segueix amb la seriosa cançó que's conmuta l'ànima.

Il·lustrava que totes aquestes cançons no siguin cantades en català, a fi i a efecte de que el públic les pogues cap més bé. La «Cançó espiritual», de Bach, amb que començà el concert, no arribà del tot a l'auditori, sens dubte per no tenir el públic en general una preparació suficient.

La Barrientos fou molt aplaudida en la cançó «In questa tomba oscura» de Beethoven i sobre tot en el fragment de «La flauta», de la «Oda Cecília» de Haendel, aon el senyor Vila s'hi lluf molt.

Integraven la segona part composicions de Pergolesi, Cesti, Scarlatti, Mozart, Giordani i Gluck, que foren excel·lentment interpretades per la Barrientos i l'una manera especial l'aria de «Don Giovanni», que bisà després de grans aplaudiments.

La cantata número 11 de «A l'Ascensió de Crist» de Bach i «llauto magico» de Mozart, completaven el programa, en quines dos aries estigué esplèndida la Barrientos, especialment en la segona, en quin «Allegro» feu un vessament de nitidesa i bon gust que li valgué una delirant ovació.

El mestre Lamote l'acompanyà dignament al piano amb la serietat d'estil que tant el caracteritza.

ORPHEUS

Avui diumenge donarà son tercer concert, dítim d'abonament, en el Palau de la Música Catalana la eminent diva María Barrientos, amb la cooperació del mestre J. Lamote de Grignon i de l'Orquestra Sinfònica de Barcelona.

Integren el programa obres orquestals de Berlioz, i Tchaikowski, cançons de Saint-Saens, Brahms i Mozart, la primera audició a Barcelona de l'obra de Granados «Elegia Eterna» que valgué un sorollós èxit a María Barrientos quan l'estrenà a Londres.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

Rambla del Mig, 20, junt a l'Hotel d'Orient
30 gener 1915

Canvis de moneda

Afons	2'50 p. 10
Isabel	3'00 —
Unes	2'50 —
O de quatre duros	2'50 —
O de un dur	1'50 —
Unes	2'50 —
Libres catalanes	25'85 ptes.

Dr. Serrallach
VÍDEO URINÀRIES I RONTONS
12 a 216 a g. - Polai, 40.
Consulta econòmica de 7 a 9, Jovellano, 2, 9

EL POBLE CATALÀ a Londres

(Del nostre corresponent particular)

L'invasió d'Anglaterra. — El pou i el pèndol. — Un somni... andalus. — La defensa britànica. — Invasió per mar. — Els zeppelins. — Un plan tot ben pensat. — El pensament de Belfour. — La pau a Weitsmeister. — Ridicoll...!

Edgar Poe, el macabre autor del «Corb», va donar-nos en un conte la situació actual de l'Alemanya. Es titula «El pou i el pèndol», aquest conte, i té per assumpte un presoner que, empresonat en un recinte fosc, lligat de peus i mans, veu com avencen cap an ell, degut a un complicat enginy de rellotjeria, les parets de la presó amb una regularitat implacable i veu encara com va baixant cada minut un pèndol monstruós, brillant com la fulla d'un punyal, a punt de foradar-li el cos amb l'agudíssima punta.

Per molt gran que sigui el seu esforç, l'Alemanya veu que's murs que l'encercien se van acostant, acostant... Es la Rússia batent-se a les portes de la Prússia oriental. Són els aliats que breument acamparan a la vora esquerra del Rhin. Mentrestant, ubriaga de furor, assegedada de «Kolossal», l'Alemanya clama venjança; venjança contra el món que l'ha abandonada, venjança contra l'humanitat que's deslliura del jou del seu esperit obtús.

Ja ha desistit, per ara, d'atravesar com un llamp la Bèlgica, aixafar la França i anar a fumar la pau a París. Ja ha desistit d'oposar a l'allau russa, les tropes que havien «desfilat» dessota l'Arc de Triomf. Ja ha desistit de coses que mai havia somniat haver de desistir...

Per aconsellar-se parla de l'invasió d'Anglaterra. El seu estat major, sembla que ja té el plan format, i això no's ha pas d'estranyar si pensem amb allò que Moltke va dir, i que Von der Goltz va repetir, de que: «l'invasió d'Anglaterra, considerada practicable des d'un port de França en temps de la navegació a la vela, és considerada com a possible, prenent com a base de sortida un port alemany». I ara, per tant, sempre en teoria científica, damunt del paper, fent números i càlculs, més possible deura ser des d'un port belga.

Això, com totes les coses d'aquest món, va tenir la seva època de popularitat, i recordem i tot un interessant article que per aquesta època, cap allà al 1910, el comandant Davin va publicar en les «Questions Diplomatiques et Coloniales». La mateixa Anglaterra va alarmar-se, des del Parlament als torres de la costa i Lord Roberts fou allavors més que mai l'apòstol de la nació armada o al menys del servei obligatori. Per ell, els 739 mil homes de l'exèrcit eren no res. En necessitava al menys dos mil·lions. Posteriorment, Lord Kitchener ha donat la raó al difunt generalíssim i sense moure's del tradicional voluntariat va alegant milers i milers d'homes, un exèrcit darrera l'altre... per lo que pugui venir.

Entretant, l'Alemanya preparava l'invasió de la Bèlgica, la derrota de la França (?), l'aixafament de la Rússia (?) i els plans d'invasió de l'Anglaterra. I llavors: «Voe victis!»

L'Alemanya no pensa ja en l'invasió de l'Anglaterra i les sortides de submarins i les que per ventura vinguin després de zeppelins, no tenen altre finalitat que la de pertorbar la gran nació que amb els seus punys d'acer ha d'estrangular l'àliga imperial. Ja no hi pensa, però si hi pensés, mireu com la faria l'invasió. Amb zeppelins? És impossible. Ja s'ha deixat de banda aquesta idea. Suposant que cada un transportés vint homes, per a desembarcar deu mil soldats se necessitarien 500 zeppelins. I l'«aterrissatge»? I el mal temps? Això sense comptar amb alguns que la defensa anglesa en destruiria. Després va pensar-se en l'aeroplà fins el capità Thelluck va descriure la destrucció de Londres portada a cap per aviadors famosos, que dejectarien càrregues de dinamita damunt els dipòsits de petroli que inundarien la ciutat. I tot seguit, els 80,000 alemanys que hi ha a Londres hi calarien foc. «Un foc que ni tots els bombers anglesos podrien apagar!»

Molt bonic això, però té l'inconvenient de suposar que dormirien els aviadors anglesos, i que a Londres, ciutat deserta, no hi quedaria un sol anglès quan passessin els aviadors alemanys.

Tornant a l'invasió mitjançant l'esquadra germànica combolant els navilis transports de tropes, encara és més absurda i impossible.

Suposant que's alemanys prenguessin Calais, Boulogne i Dieppe — que ja és molt suposar! — lo que indicaria una reculada espantosa dels aliats i una positiva derrota — cosa completament oposada a la realitat, que certament és ben bé un altre el tarannà de la guerra per aquells indrets — no per això la esquadra anglesa deixaria de hostilitzar el litoral fent impossible tota permanència en ell. Que montarien a Calais els famosos morters de 42? Però no podrien ésser fàcilment desmontats o inutilitzats pel foc de l'esquadra? I després, no necessitarien els alemanys un gran efectiu de tropes per cobrir la seva ocupació? I si's realitzava la sortida des de Boulogne o de Calais, els forts anglesos restarien muts? No'n quedaria rastre dels aviadors dels aliats? I si ni un mal submarí aliat s'escaparia sencer per torpellar al convoi invasor? [No! Posem de banda la fanfarronada kaiseressa de l'invasió per la França, ja que's alemanys no han pres ni un port tant sols d'aquell territori. Direu per Bèlgica? pels ports belgues? No sabem que l'esquadra anglesa els té bloquejats completament? A no ser que cuiracats i submarins hi vagin «per terra» no hi ha medi de posar en situació de defensa — no direm ja d'atac — els ports belgues.

Direu encara que l'invasió pot sortir de la mateixa Alemanya i que pensant-hi els «saviss» teutons ja ho tenen tot planejat i resolt... menys el fer-ho. Belfour calcula que per transportar 70,000 homes, se necessiten desenes de desenes de cinquant mil tonelles. Per transportar 200,000 homes, se necessitarien 85 grans trasatlàntics, lo que vindria a formar una columna d'una extensió de 50 kilòmetres amb intervals de 400 metres. Si hi anessin en grup compacte, pitjor que pitjor. I en cas de sorpresa ¡quina hecatombe!

Ara bé. L'Anglaterra està a 370 milles de la costa alemanya. A la velocitat de zonsos són 18 hores de camí. El general Bonsor von Schellendorf ja té el camí fresat i marcat per endavant — és allò de de tenir-ho tot pensat, comptat i previst... menys el fracàs. — L'esquadra alemanya darà combat a l'esquadra anglesa, mentre aquest convoi invasor se farà a la mar llarga, bombardejant la Dinamarca, havent deixat el Weser i l'Elba a la dret, per a esquitllar-se en direcció a l'Escòcia, aon el desembarc per sorpresa fora la cosa més fàcil d'aquest món. Després cap a Londres, i a Londres, l'abadia soperba de Weitsmeister, aon se dictaria i firmaria la pau.

¡Oh quin bell somni! ¡I encara diuen que's alemanys són sorolls! Es clar, que, badant sempre com uns enzes se deixarien caure en el parany tudesc deixant lliure lliure del tot el mar del Nord; és que no hi ha en tota la costa anglesa telegrafia en sense fila, submarins, torres, canils, telegrafs i telefons. I desseguida l'esquadra alemanya pegaria de tal manera contra's anglesos que no's deixaria un mal canot de curaçat per anar a esperar al camí de la llar l'invasió victoriosa o els carrils d'abast, i calculant també que's doscents mil alemanys fossen eterns, com eternes foren les municions i la minestra i que's anglesos moririen de por al saber que's homes de la kultur havien desembarcat...

¡I encara diuen dels andalusos!... ¡Vaja, no sé pas què hi veuen! Ficseu-se amb els alemanys...

ALFONS ALMASQUE

Londres, 20 de gener de 1915.

La Mancomunitat

El Consell Permanent

El Consell permanent, en les sessions celebrades aquesta setmana havia despatxat tots els expedients de tràmit pèndents de resolució.

Entre aquests n'hi figuren varis referents a l'entrada de dements en diferents manicomis, cosa que s'ha pogut realitzar gracies a la constitució de la Mancomunitat, car abans solament podien entrar en els de la respectiva provincia.

Es donà compte d'haver començat l'arranjament de varis carreteres de la provincia de Tarragona i s'ha acordat l'acabament d'unes de l'esmentada provincia i d'altres de la de Girona, en les quals faltava la construcció d'alguns troços.

També s'acordà l'estudi de nous camins veïnals i s'han canviat impressions sobre la conservació de les carreteres de tot

Catalunya. Al mateix temps es deixà enllestit lo referent a les compensacions econòmiques havent, així, acabat els estudis de les delegacions.

El projecte sobre hisendes locals

El Claustre de Professors de la «Escola de Funcionaris d'Administració local», encarregat pel Consell permanent de la Mancomunitat de redactar un projecte de Bases per a delimitar les diverses hisendes locals, ha cregut indispensable la realització d'una enquesta previa sobre la situació dels municipis catalans.

La Direcció de la «Escola» ha enviat a tots els alcaldes de la nostra terra un detallat qüestionari, essent ja en nombre considerable els municipis que l'han retornat, contestat degudament.

Els professors de la «Escola de Funcionaris» esperen que dins un breu terme rebrán contestats els restants qüestionaris i podran redactar promptament el dit projecte.

ECOS

UNS CASTELLANISTES.

Els hem vist, en dia de festa al matí, a la hora del bon sol, quana la gent vé de missa de noie, deambulant amb tota majestat i amb orgull del pad, pol nostre aristocràtic Passeig de Gràcia.

Se tracta d'un matrimoni encara jove, amb dos fills, uns reas meants, molt menuts, que semblen bessons.

Ell, el marit, home intel·ligent i sense cap ofici, és el primogenit d'un ric fabricant de calçat que, gracies a la pensió mensual que li passa el seu

pare, pot viure relativament bé, sense treballar.

Ella, dona ignorant i amb molts fums — gens lletja, per això — és la filla única dels porters de la casa on viuen els papàs. Aquesta, pietosa, van consentir que, a cuina-corrents, se casés amb el seu fill, per tapar certa falta i fer callar els veïns de l'escaia i el carrer.

El matrimoni castellà, lo mateix que els seus aens, vesteix amb cert luxe, a la moda — encara que amb mal gust — a tall de mitjos-seyayors. I es passegen, triomfants, ufanosos, sota el sol d'or dels mig-dies, parlant — però a distingir-se de la gent cursi, com diuen marit i mulier — un castellà deliciós que han après dialogant amb el municipal de punt.

Però els seus — pobres criatures — que no sa-

Cròniques de la Guerra
per En Frederic Puig i Vallès

Els estudiants

Una campanya contra un catedràtic

Els «requetés» a l'Universitat

Ahí a l'Universitat hi ha hagut molta excitació degut a unes paraules que pronuncià fa dos o tres dies el catedràtic de Zoologia doctor Fuset. Alguns alumnes protestaren d'aquelles paraules, perquè, segons ells, anaven contra el dogma catòlic.

El doctor Fuset s'ha ratificat en tot lo dit, negant que ell hagi fet certes afirmacions que se li atribueixen.

Entre els estudiants que apoiem al doctor Fuset cundeix l'idea de realitzar diàlogos vivents un acte de simpatia davant del seu domicili.

La policia adopta bastantes precaucions.

A la nostra redacció ens visità ahir al matí un grup compost d'un centenar d'alumnes, els quals en representació dels seus companys vingueren a protestar de que «El Correo Catalán» publica uns articles ofensius per a la dignitat del doctor Fuset, amb l'excusa de que l'esmentat catedràtic havia pronunciat a la classe paraules ofensives als dogmes catòlics, cosa que, segons ens manifestaren els joves comunicants, és rodonament falsa.

Al saber alguns que la majoria volia donar satisfacció al catedràtic, aprovant la seva digna conducta, un nombre grup de «requetés», convenientment armats, anant a l'Universitat a destorbar la classe per al cas de que volguessin donar un vot d'agraïment i adhesió al doctor Fuset, promouent per aquest motiu un gros escàndol, esgrimint bastons i pistoles quan un estudiant volia parlar en representació d'altres companys.

Els estudiants ens han dit que a pesar d'haver demanat una rectificació de lo publicat per «El Correo Catalán», tenen la certesa de que aquest no ho farà així, venint-nos a trobar en la seguretat de que nosaltres no desatendrem aquesta il·loable obra reparadora que ells s'han emprès, defensant al digne professor doctor Fuset, injustament agriat per uns elements agens a la vida universitària.

En plè Ca nestostes

Un escàndol a la Rambla

Ahí, tard, a les 6, se va promoure un regular i justificat escàndol a la Rambla de les Flors. La empresa d'una nova sala de ball vestí de una manera grotesca i repugnant a un infelicitat molt conegut per servir constantment d'annunci de diversos concursos d'aquesta ciutat. I per acabar de fer el pes, el subjecte en qüestió anava per les Rambles amb un descomunal garrot provocant als transeüants amb gestos pinxats, lo qual indignà extraordinàriament al públic.

Un queix del cos de seguretat, en vista de l'escàndol li manà amb molt bon acort que no's detingés, i a llavors el públic demanà que'l prèssim detingut a la delegació, car allò era intolerable i impropri d'una ciutat com la nostra. L'home-anunci acabà anant-se'n al quarter.

Nosaltres cridem l'atenció de qui correspongui, a fi de que no torni a repetir-se aquests espectacles que desdinen del bon nom de Barcelona i que ocasionaran si es repeteixen continus escàndols en la via pública.

Els esports

Futbol
En el camp de l'Espanyol tindrà lloc avui un partit de selecció de primera i segona categoria, el qual promet ésser molt interessant.

Per absència dels jugadors del Barcelona, la Federació ho ha conformatat així.

Govern civil

Les vagues

Continuen sense resoldre les vagues que venen sostenint els obrers blanquejadors i els obrers pellerans, sense poder-se afegir cap nova notícia a les ja conegudes pels nostres lectors.

El senyor Andrade, diu...
El governador civil ha declarat que per a concedir autorització al festival que organitza l'Ateneu Tradicionalista a benefici de la Creu Roja alemanya i austríaca, depèn del programa que's tingui de desenrotllar en la festa.

El mite pro-Ferrer
Els diputats provincials senyors Ullé i Guerra del Riu estigueren en el Govern civil per a entregar l'instància sol·licitant permís per a celebrar avui en el teatre Soriano un mite de protesta, per haver sigut destruïda l'estatua d'En Ferrer Guardia a Brussel·les.

El governador civil, conforme havia anunciat, no concedí el permís que se li demanava en l'instància, per creure que en les actuals circumstàncies no és prudent la celebració de cap acte organitzat per a discurrir el procedir de les nacions en guerra.

Els successos

MOMENT DE BOGERIA. — Un home de cinquanta, nomenat Rafael Balcón Piqueras, ha estat al passatge Sagristà 20, en un moment de bogeria, es tirà daltabaix del balcó del seu domicili, causant-se una ferida de consideració a l'front.

Sorria una malaltia crònica. Després de curat en el dispensari de Sans, passà al seu domicili.

CAIGUDA MORTAL. — En el carrer Torrent d'Olla caigué un home i un conductor a una fàbrica del carrer Montseny per a auxiliar-lo.

Allí es presentà un metge el qual ordenà fer traslladar al dispensari de Gràcia, però abans arribar-hi quedà mort d'emorragia cerebral.

Informació de fora

servei especial telegràfic, telefònic i postal de

EL POBLE: CATALA

ESPANYA

Madrid 30, de 9 matí a 12 nit
Conferències telegràfiques i telefòniques

Obligacions del Tresor

Ahí se sotscrigueren en el Banc de Espanya obligacions del Tresor per nou milions 545,500 pessetes.

Sumada aquesta quantitat a la de 44.016,500 que anaven demandades anteriorment, resulta un total de 53.562,000 pessetes, que foren les demandades a reemborsament a finals de desembre darrer.

Parla En Dato

Abans de marxar a son despatx oficial el senyor Dato ha estat a Palau, saludant a les reines i despedint-se'n, perquè decididament aquesta nit sortirà cap a Lachar, amb objecte de sotmetre a la firma del rei variis decrets de distints ministeris i per a informar-lo sobre's debats parlamentaris.

El senyor Dato ha tret importància política a aquest debat, que obeeix solament a lo que acabem de consignar, car si bé és cert que's decrets poden anar en balia per a la firma regia, no és menys exacte que s'acostumi a informar al rei sobre's decrets que's posen a la firma, donant-se el cas de que de vegades li cal aclarir alguns conceptes sobre's quals demana aclaracions el monarca.

Així, doncs, no tenen fonament, al dir del «resident, les informacions sensacionals d'alguns periòdics que presenten embolicada la situació política i parlen de crisi i diuen noms de ministres entrants i sortints i suposen l'existència de discrepàncies dins del Cabinet.

Afirmava avui el senyor Dato, molt formalment, que s'equivocaven tots els que això creuen, car en els problemes en què'l Govern ha vingut entenent els acords s'han pres per unanimitat, no havent-se citat un sol cas d'haver adoptat determinacions el Consell de ministres per majoria de vots, cosa que sol ocórrer a tots els Governos i que res té de particular.

Entre's actuals ministres seria una gran compromentació de criteri a l'apreciar les qüestions, i per lo tant coincideixen amb facilitat en els judicis.

S'equivocaven tant els que persisteixen en presentar al Govern en crisi, com els que amb lamentable insistència asseguren la dimissió del general Marina.

El senyor Dato, resumint tot això en una frase, ha dit que no són més que entremetiments periodístics.

Parlant ja d'altra cosa, ha expressat la seva satisfacció per haver quedat ahir sotseris els 53 milions de pessetes en obligacions del Tresor que's presenten a reemborsar en desembre darrer, ja que l'operació s'ha portat a cap en molt poc temps, tota vegada que l'operació començà el dia 15 del corrent.

Per tenir que sortir aquesta nit cap a Granada no podrà assistir el senyor Dato al banquet dels ferroviaris.

El Govern està representat en aquest banquet pel ministre de Foment.

Tampoc podrà assistir el quefe del Govern a l'homenatge que demà ha de tenir lloc en honor del doctor Cortezo, en qual projecte es contenen els germes de totes les reformes que després s'han fet en aquesta importantíssima matèria.

Fou el doctor Cortezo el veritable autor del projecte de llei sobre sanitat que'l senyor Dato va presentar a les Corts, en qual projecte es contenen els germes de totes les reformes que després s'han fet en aquesta importantíssima matèria.

El senyor Dato passarà aquesta nit i la de demà en el tren, estant sols unes hores al costat del rei, perquè el diàlluns ha de trobar-se a Madrid per a assistir a l'interpel·lació que en el Senat ha d'explicar el senyor Navarro Reverter.

Sobre el plan de debats per a aquests dies en el Congrés, res hi ha encara acordat, perquè no se sab si acabarà avui la discussió del projecte de bases navals.

De totes maneres, aquesta tarde es reuniran el senyor Dato i alguns ministres amb el president de la Cambra popular, per a convenir quin ha d'ésser el projecte que en la discussió de la Cambra segueixi al de bases navals.

Les notícies del Marroc donen compte de continuar el temporal, causant alguns desperfectes, però sense desgracies personals.

El general Azcárraga segueix malalt i trigarà alguns dies en poder sortir de casa.

Aquest matí han visitat, entre altres persones, al quefe del Govern, el ministre del Tribunal de Comptes, senyor Montero Villegas, i el subsecretari de Guerra.

Les "coses" dels enemics de Catalunya

Un article de «El País»

Diu «El País», amb el títol de «Injurias a los catalanistas».

Se dolien i amb fonament els representants de Catalunya de que's injuriava suposant-los atents al negoci i disposats a transigir en lo de la zona neutral si se'ls concedien altres negocis.

Per als seus detractors, negoci fou la Mancomunitat, negoci l'abastament d'aigües i negoci lo de les zones franques.

Això requèren que la Mancomunitat és per a totes les provincies i que figurava en el projecte d'administració lo-

cal: que l'epidèmia tífica de Barcelona, per estar contaminades les aigües de Moncada — sols les aigües de Moncada — lleva raó als que sobre la base de la puresa d'aquestes aigües censuraren l'intent de municipalització de l'abastament d'aigües que hauria salvat de l'epidèmia a la ciutat; i respecte de la zona al·leguen que Barcelona la vol, com ha dit el o'ment en son opòscol, per a Valencia, Cadix, Vigo, Santander i Bilbao, además de Barcelona, apart de que el projecte autoritza la concessió a tots els ports capaços de tenir i sostenir una zona franca. Aon és l'exclusivisme? — pregunten.

Respecte a la fórmula d'avenença no hi ha res de nou. La conferència entre els senyors Sedó i Paraiso no pot celebrar-se per haver d'ausentar-se de Madrid el segon dels esmentats senyors.

Potser si la fórmula la donava «El Diluvio» de Barcelona, en aquells paragrafs que reproduí l'il·lustre senador senyor Royo i Villanova en l'entreviu que amb ell celebrà un redactor de «El Mundo».

Els liberals de Saragossa
Saragossa. — S'ha rebut un telegrama de Madrid dient que el quefe provincial romanista ha entregat la dimissió del seu càrrec al comte de Romanones.

La notícia ha causat gran rebombori entre's liberals saragossins.

Han acordat presentar la renúncia dels seus càrrecs el diputat a Corts senyor Pelayo, els diputats provincials i els regidors del partit.

Les telegrafistes

Segons hem sentit dir, el ministre de la Governació ha enviat a informe del Consell d'Estat un real decret sobre reorganització dels serveis de telègrafs.

Se disposa cessin en el desampeny del càrrec totes les telegrafistes casades, sempre que no ho estiguin amb funcions dels cos de telègrafs.

Com que en el primer cas s'hi troben moltes auxiliars que porten 20 i 25 anys de servei a Telègrafs, la resolució ministerial lesiona drets legítimament adquirits, i segons sembla, donarà motiu a una interpel·lació en el Congrés.

La Companyia de M. Z. A.

Lo recaudat per la Companyia del ferrocarril de Madrid a Saragossa i a Alcant durant la primera desena del mes de gener acusa una disminució de pessetes 221.937 en relació a lo que recaudà en igual període de l'any passat.

Parlant amb un Sanchez Guerra

El ministre de la Governació ens ha dit que és pura fantasia tot lo que s'ha dit respecte a l'alcanc del viatge del senyor Dato a Lachar per a entrevistar-se amb el rei, puig va a sotmetre decrets a la seva firma.

Solament del meu departament — diu — en porta set.

També és un veritable infundit lo de la meua enemistat amb el general Echagüe motivant-la a que's molestà que no fos nomenat el senyor Quejana ministre del Tribunal de Comptes i si el marquès de Cabriñana, parent del general Echagüe.

La meua amistat amb el ministre de la Guerra és cordialíssima.

Un altre infundit és el de la malaltia del rei. El metge de Palau sortí de Madrid tres dies després que'l rei perquè aquí tenia que assistir a altres persones de la família reial.

Preguntat sobre's de si havia prohibit el mite radical de Barcelona, contestà el senyor Sánchez Guerra: «M'atenc a lo que vaig declarar en el Congrés. Quan se tracti de reunions en virtut de les quals pugui tractar-se quelcom que trenqui la neutralitat, les prohibiré».

Les Corts CONGRES

Sobre la sessió a les quatre. Presideix el senyor Besada. En el banc blau el ministre de la Governació.

S'aprova l'acta.

Procs i preguntes. — El senyor LLO-SAS sol·licita que aviat es posi a discussió el projecte sobre el secretariat municipal.

El senyor DELGADO BARRETO se ocupa de la mendicitat i demana al Govern que resolgui aquest problema aviat per a evitar el trist espectacle que ofereix Madrid amb legions de famolencs pels carrers.

També censura que's malalts arribin a les portes dels hospitals i que per manca de llits tinguin de morir al carrer. Això no hauria de succeir en una població civilitzada de l'importància de la de Madrid.

Denuncia que l'Ajuntament de Madrid no compleix les sentències del Suprem, car aquest tribunal, en un recurs d'alçada, disposà que'l Municipi pagués els quinze anys als empleats que no haguessin ascendit en cinc anys, i l'Ajuntament es nega a la paga.

Demana que'l projecte relatiu a les subsistències es discuteixi desseguida, car és l'assumpte que més urgeix al poble espanyol, molt més que'l projecte de construccions navals.

El PRESIDENT ofereix donar la major urgència al debat sobre'l projecte de subsistències.

El ministre de la Governació lamenta que'l senyor Delgado no li hagi anunciat les seves preguntes.

Ofereix entrar-se del cas denunciat de que'l Municipi no compleix les sentències del Suprem, si és que no's compleixen.

Veig — diu — que S. S. mostra contra l'Ajuntament certa hostilitat, que jo no dic que no sigui justa. (Rumors.)

Manifesta que en lo de la infermeria s'ha arribat a lo que's pot. S'han habilitat sales de cirurgia a l'Hospital, s'ha utilitzat el material del parc sanitari d'Alfons XIII i altres medis de solucionar el conflicte.

El senyor BARRIOVERO intervé bre-

ment per a denunciar alguns abusos municipals.

El senyor VALERO HERVAS s'ocupa també del problema de la mendicitat.

Estima que l'Associació Matritense de Caritat no omple els fins per a que fou creada i entén que a Espanya hauria d'existir, com hi ha en algunes nacions, una llei de vagabonds.

El ministre de la GOVERNACIO: Aquí existeixen els vagabonds, però la llei de vagabonds no existeix.

A continuació, dirigint-se al comte de Romanones, li diu: Quan S. S. quefe il·lustre dels liberals, ocupi el Poder, dins de cinc o sis anys...

El comte de ROMANONES, interrompent-lo vivament: Per segona vegada. (Grans rialles.)

El ministre de la GOVERNACIO: — Aconsello a S. S. que tingui en compte els mèrits del senyor Valero Hervás qui tingui fusta per a ésser un bon alcalde de Madrid.

El senyor BURELL també interromp dient: Si el comte de Romanones volgués, no en cinc anys, ni en cinc dies, sinó en cinc hores us tiraria a norris. Viviu d'ell.

El senyor ORTEGA GASSET pregunta al ministre de la Governació si és cert que s'han donat ordres per a prohibir el mite radical, que havia de celebrar-se demà a Barcelona.

El ministre de la GOVERNACIO manifesta que agraeix la pregunta per a dir que'l governador de Barcelona, en vista de que's elements radicals i jaurins havien de significar protestes i contraprotectes per l'acte realitzat pels alemanys amb l'estatua d'En Ferrer, el governador ha prohibit, d'acord amb el Govern, però en ús de les seves atribucions, l'expressat mite.

El senyor ORTEGA GASSET protesta contra aqueixa prohibició.

Censura després la gestió del ministre de Foment pel seu procediment en la execució d'obres públiques.

Torna a ocupar-se de la prohibició del mite de Barcelona i manifesta que amb això es falta a la llei i que més que altra cosa sembla que estem en plena dictadura.

El ministre de la GOVERNACIO insisteix en que'l governador de Barcelona ha procedit bé al prohibir el mite.

El senyor BURELL intervé i anuncia per al diàlluns una interpel·lació respecte a la significació política del Govern.

El ministre de la GOVERNACIO accepta l'interpel·lació, però advertint que com que's tracta d'una qüestió d'exceptional importància en les circumstàncies actuals, serà precís que'l senyor Dato hagi retornat a Madrid per a que sigui ell qui contesti.

El senyor NOUGUES, en nom dels conjuncionistes, censura que s'hagi prohibit el mite de Barcelona i anuncia una altra interpel·lació.

El ministre de la GOVERNACIO també l'accepta, encara que adverteix que el senyor Nougués podria consumir un torn en l'interpel·lació del senyor Burell.

El senyor SORIANO també protesta contra la prohibició del mite de Barcelona i diu que les esquerres no toleraran les provocacions de les dretes encara que perilli la neutralitat.

Anuncia que també parlarà en l'interpel·lació.

El senyor PEDREGAL, en nom dels reformistes, censura la supressió del mite i diu que'l Govern ha faltat a la llei de reunió.

El ministre de la GOVERNACIO torna a defensar al senyor Andrade.

El senyor BURELL insisteix en que s'ha faltat obertament a la llei.

Dintre-se al Govern, diu: Vosaltres esteu exercint una dictadura prevalent-vos de la neutralitat i creient que us assisteix una gran massa d'opinió i que teniu l'assistència de grans forces parlamentàries.

Jo, com que no crec que aquest Govern sigui un Govern nacional i que compti amb l'assistència d'aqueixa gran massa de opinió i además entenc que aquest Govern ha obrat desafortunadament, tenint en compte que's moments són molt greus, me veig obligat com a diputat espanyol a explicar l'interpel·lació i dir tot lo que honradament crec.

El ministre de la GOVERNACIO contesta que al principi cregué que l'interpel·lació anava contra el Govern, però que després de les manifestacions del senyor Burell, veu clarament que va contra el Govern i contra la minoria liberal.

El senyor BURELL: Jo parlo per compte propi.

El senyor SORIANO torna a dir que parlarà també molt clar, però sense fer el joc al senyor Burell ni al Govern.

El senyor SANTA CRUZ censura al governador de Barcelona per la suspensió del mite dels radicals.

Anuncia que's radicals intervin-dràn el dimarts en el debat que's promougué per l'interpel·lació del senyor Burell.

S'entra a l'ordre del dia i la Cambra passa a reunir-se per seccions.

Se reanua la sessió, se dona compte del resultat de les seccions i s'aixeca la sessió, després de començada la discussió de l'artículat del projecte de bases navals.

SENAT

Presideix el senyor Santos Guzmán. Al banc blau hi han els ministres d'Estat, de Gràcia i Justícia, d'Instrucció pública i de Foment.

El senyor POLO, i PEYROLON demana que's presenti un projecte de llei concedint a l'Ajuntament de Saragossa un edifici de l'Estat per a destinar-lo a presó model.

El ministre de GRACIA I JUSTICIA promet complaure'l.

El ministre d'ESTAT, d'uniforme, puja a la tribuna i llegeix un projecte de llei reorganitzant les carreres diplomàtica i consular.

S'entra a l'ordre del dia i s'aixeca la sessió.

Del Marroc

Gran temporal

Un telegrama oficial de Tetuán diu que ha descendit el nivell de les aigües del riu Martín, havent-se restablert la comunicació amb Izarduy per medi de barques. Segueix el temporal causant desperfectes en els camps.

Un despatx de Larache diu que'l temporal és més fort, que la barra del port se troba en mal estat i que continua el desbordament del riu Lucus, les aigües del qual han inundat Alcazar i els horts del pla. S'han retirat els destacaments del cinturó de fortins de dita plaça.

Don Alfonso a Sevilla
Sevilla. — Ha arribat el Rei, amb els seus acompanyants.

Aquesta nit ha recorregut la població en automòbil.

ESTRANGER

México

Els carranzistes
París. — Veracruz (oficial). — L'exèrcit carranzista ha entrat a la capital de Mèxic el dijous a la tarda.

De la Guerra

De l'estranger

La situació a França i a Bèlgica

Comunicat oficial de les onze de la nit

París. — Diu el comunicat oficial francès de les onze d'aquesta nit:

«A l'Est de Soissons els alemanys han fet dues temptatives per a franquejar l'Aisne: l'una sobre el Moulin des Roches i l'altra sobre un cap de pont que defensen les nostres tropes al Nord del pont de Venizel. Els dos atacs han sigut rebutjats».

Ahí, 28, en plena nit, Dunkerque fou bombardejada per varis avions que han causat danys materialment insignificants però han mort o ferit a algunes persones.

Entre les onze de la nit del 28 i les dues de la matinada del 29, dos dels nostres avions han llençat nombrosos bombes sobre's acantonaments enemics de les regions de Laon, La Fère i Soissons.

Al matí d'avui, 29, un avió alemany ha tingut d'atterritzar a l'Est de Gerbo-viller. Els seus tripulants, un oficial i un sub-oficial han sigut fets presoners».

Comunicat oficial de les tres de la tarda

París. — El comunicat oficial francès de les tres d'aquesta tarda diu així: «La jornada del 29 fou de calma en el conjunt del front».

A Bèlgica, combats d'artilleria. Davant de Guinchy, prop de la Bassée, l'exèrcit britànic rebutjà un atac de tres batallons alemanys. L'enemic ha sofert grans pèrdues.

Al Nord de Arras, prop de Neuville Saint-Vaast, la nostra artilleria pesada ha agafat sota el seu foc una bateria alemanya i ha fet saltar algunes caixes de municions.

En els sectors de Albert, Roye, Soissons, Craonne, Reims i Perthes, combats d'artilleria, sovint bastant intensos i molt eficaços per part de les nostres bateries.

Al Woevre, prop de Flirey, els alemanys han fet explotar una mina que estava destinada a destruir les nostres trinxeres i sols ha destruït les seves.

En lo restant del front, res a senyalar».

L'ofensiva russa

Desfeta dels turcs

París. — «Le Matin» diu que's turcs han sofert una gran derrota a Persia, aon els russos han fet esfet l'ala dreta otomana a la regió d'Azerbeidjan.

L'exèrcit turc es retira cap a Moragan.

Els russos han recuperat Tabriz.

Petrograd (oficial). — Segons un comunic

LES ONZE PORTES

GRANS MAGATZEMS DE MOBLES

Ronda de Sant Pau, 56, xanfrà al carrer de la Cera
Mobiliaris de totes classes. — Des de lo més sumptuós a lo més modest. — Especialitat en mobiliaris per a nuvis

LES ONZE PORTES

DORMITORI COMPLET

Lit matrimoni.....
Armari de lluna.....
6 Cadires.....
1 Taula de centre.....
1 Taula de nit.....

130 ptes.

menjador COMPLET

1 Bufet.....
1 Taula.....
6 Cadires.....
2 Quadres fruiters.....

100 ptes.

JOC DE RECIPIDOR

1 Paraigüer.....
2 Banquetes.....
2 Quadres.....

50 ptes.

Ronda de Sant Pau, 56, xanfrà al carrer de la Cera

Pastilles Alemanyes

DEL PROFESSOR SWANTER DE BERLIN

TOS REBELD, BRONQUITIS, ASMA, ENFISENA, CATARROS, PULMONIES, ETZ.

Heus aquí els elements integrals de tan maravollosos pastilles, Trihd, Trem, Fenil, Metan, Oxisulf, Ant. Bls. T. Biol. En. Sach i Escip.

Així com una bomba a l'escalar i repartir-se en mil troços, destrueix tot lo que troba al seu entorn, així obren en l'interior de l'organisme les Pastilles Alemanyes, destruint al moment tota els germans morbosos que l'infecten. En efecte, calmen com per art de magia, la Tos més rebel, tan si és humida com si és seca, curen amb meravellosa rapidesa la Bronquitis rescatant i crònica, evitant la sofocació o disnea per a les Pulmonies són el medicament ideal per descongestionar els pulmons i curar les seves úlceres, constituint el preservatiu infalible contra el Bacillus de Kock (Tisis). El malalt que sofreix de les vies respiratòries, si es que, realment vol curar-se, deu usar les maravolloses Pastilles Alemanyes amb la seguretat de que serà el millor propagador de les mateixes, agraït dels seus resultats.

150 ptes. caixa en totes les farmacies i Centres d'Específics d'Espanya i en el carrer de Vilanova, 1, Farmacia (davant Arc Triomf) Barcelona

CICLES

SANROMA

Els més sòlids i lleugers

Telefon 1445
Balmes 62
BARCELONA

AUTO-SIFON

En totes les cases se pot preparar instantaniament l'aigua de Seltz.

Auto-Sifon cristallí de Bohemia de cabuda i litre:

Pessetes 9

Les carques sols costen 10 cèntims.

Enviant 14 pessetes se remet franco d'embalatge un Auto-Sifon, 12 càpsules i un estoi.

En petites poblacions amb 200 pessetes de capital se poden vendre al públic aquests Auto-Sifons amb un benefici de 5 pessetes diàries.

NOU INVENT

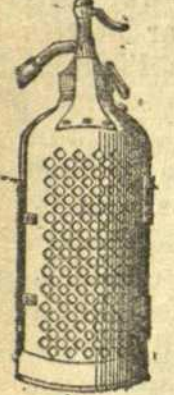
Petit aparell per a carregar instantaniament les cambres de bicicletes i motos.

Dóna a les gomes un 50 % més de duració.

Cada carregada so's costa 5 cèntims.

Enviant 8 pessetes se remet un aparell RACCORD i 12 càpsules i un estoi.

ANTONIO ALTISENT Portaferrass, 22 pral. Apartat 2
BARCELONA

Bodes i bateigs

Capces i batesigs per a dolços. Preus molt econòmics. FÀBRICA DESPATX

carrer de Sant Pau, 38

LINIA PINILLOS

Servei ràpid i de gran luxe al Brasil-Plata

Travessa en 15 dies

A Santos, Montevideo i Buenos Aires

sortirà de Barcelona el dia 17 de Febrer el vapor PRINCEPE DE ASTURIAS.

Per Montevideo i Buenos Aires

Sortirà de Barcelona el dia 4 de Febrer el vapor BARCELONA.

Admetent càrrega i passatgers per a dits ports i càrrega amb trasbord per a Rosari de Santa Fé, Asunción i ports de la Patagònia

Servei ràpid i directe per

Nova York, Nova Orleans i Galveston

Vapor CONDOR WIFREDO sortirà de Barcelona sobre'l dia 25 de febrer.

Admetent càrrega i passatgers per a dits ports.

Serv el a les Antilles i Estats Units amb sortides fixes quinzenals.

BALMES, 8 de febrer.—Puerto Rico, Mayaguez, Ponce, Santiago de Cuba, Havana i Matanzas.

VALBANERA, 20 febrer.—Puerto Rico, Santiago de Cuba i Havana.

Admeten admetes càrrega i passatgers per a Las Palmas, Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Nova Orleans i Galveston i càrrega amb coneixement directe per a Sag a, Caibarien, Nuevitas, Puerto Padre, Gibara, Batabanó amb trasbord a la Havana i per a Banes, Nipe, Guantánamo, Manzanillo i Baracoa amb trasbord a Santa Cruz de Cuba.

La càrrega es reb al tinglado de la Companyia (mol de les Balmes).

Presten oques a serveis magnífics vapors de gran marca amb espaiolers cambrers de primera i segona classe instal·lats sobre coberta. Camarins de luxe i de preferència. El passatge de tercera s'allotja en amples departaments. Ballonament elèctric. Telègraf Marconi. C o assignat: Rómulo Bosch i Alsina, Passatge d'Isabel II, 1, 1.ª planta.

UROMIL

Poderós anti-reumàtic absolutament inofensiu

L'UROMIL aconsegueix curacions jamai assolides amb preparats de LITINA, PIPERAZINA, etc. en malalts rebels a tot tractament. L'UROMIL produeix immediata, ment un augment d'orina, purifica la sang, tonifica el cor, desinfecta les vies urinàries reduint els càlculs, facilitant la seva expulsió. Es lleugerament efervescent i no exerceix la més insignificant influència perjudicial per a l'estómac, encara que's prengui en dosis elevades.

Els anàlisis de l'orina, al pocs dies de pendre l'UROMIL demostren científicament que és incomparable per a dissoldre l'excés d'àcid úric i curar totes les manifestacions de la DITISIS ÚRICA, les conseqüències de la qual són: el

REUMATISME GOTA-ARENILLA

ARTRITISME

CÓLICS

NEFRITIS

FARMACIA INTERNACIONAL.—RAMBLA DEL CENTRE Núm. 17.—BARCELONA.

JOIES I ORNAMENTS

per a Disfrescos i Balls

U variat assortit amb els renomats

Diamants Plimsaul

s'acaba de rebre:

Diademes, Forqueres, Pintes, Imperdibles de cap, Penjants, Collars, Cíbels per a calçat, Arrecades, Imperdibles, Anells, etc.

Des de 50 cèntims **Abans**

cada joia **preu únic 15 ptes.**

Carrer Ferràn 77, tenda

VENERI

CURA RAPIDA AMB LES ESPECIALITATS DE LA

FARMACIA PARADELL, Comte de l'Assalt, núm. 28

Tresor

INAPRECIABLE.—COM POSAR OLI EN UN LLUM és per debils, vells i decrepits, inapetents, anèmics, dispèpics, neurastènics, neuròtics, artritis i heptètics, el gran VISTA-RICA, l'aperitiu sens igual, regenerador i purificador de la sang i per excel·lència tònic-vigoritzant beneficiar tant notable com inesperat fins quan tot ha fracassat els Meigs eminents l'aconsellen i deliquen a llumosos i molt lloables informes.—Des de l'any 1903, que s'establí a què a humanitaria institució, els seus productes gran vista-ric i potent fertilidor, venen introduint-se sense anàncies ni reclams, s'han imposat per la seva pròpia bondat: a cap casa falta una ampolla del poderós digestiu VISTA-RICA, perquè és el licor de les famílies: és el previsor guardià i detensor. D'ell se tira mà en qualsevol accident, indigestió, marid, susto o disgust, i en els excessos de menjar perquè dona forces al cor, ajuda a la digestió i tonifica i desinfecta els intestins.—En farmacies, col·mados i drogueries. Prospecció i mostres de franc.

Providencia, 61. "La Salud", — Barcelona

CLÍNICA

VIES URINÀRIES

DEL

Dr. Gallego

MALALTIES SECRETES

Cura ràpida i garantida: da amb els nostres especials i exclusius tractaments BLENNORRAGIA. Tractament obert en tres dies.

SIFILIS. Nou mètode de curació.

IMPOTÈNCIA. Resultat sorprenent des del primer dia.

Espec als tractaments per als forasters i curar-se sol. S'envia a fora els tractaments.

Consultes per correu.—Comte de l'Assalt, 18

Magatzems JORBA

BARCELONA: Call, 13 i 15-tel. 1078
MANRESA: Born i Sant Domingo

NOVITATS per a SENYORA i CAVALLER

Les esplèndides seccions i tarifes de preus dels:

Magatzems Jorba

sempre són imitades, però ja mai igualades:

LLANERIA-LLENCERIA
CAMISERIA
PERFUMERIA
RELOTJERIA
SASTRERIA
SEDERIA
SOMBRERIA
ORNAMENTS SAGRATS

ARTICLES DE CAMP I VIATGE

Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapols, sacs de viatge, maletes, binocles de camp, faldilles, relaixos, bates, perfumaria, matalaços, sombrilles.

TRENCATS

AVIS EN SON OBSEQUI

RETENCIÓ I CURACIÓ RADICAL EN TOTES EDATS; SENS OPERAR AMB COMODITAT, REGATO I POC TEMPS

Acerta infaliblement: no sofreix engany ni decepció qui únicament accepta lo sancionat per la EXPERIÈNCIA, reconegut per la CIÈNCIA i referent en l'alt FODA JUJICIAL.

GRAN AVENIMENT, SUMA PERFECTIBILITAT. Sent de fama mundial i reconeguda per la ciència l'absoluta eficàcia del tractament no operatori del especialista D. Pere Ramon, PATENTITZAT I ENALITZ DAVANT DELS TRIBUNALS DE JUSTICIA, seria temeritat continuar sofrint, trencadura avui que la volen, sense la curació operatiu ni reditius (sense molestia i únic gast), se troben el casament de tal dolència ses molesties, sofriments i perills, bastant-lo-hi dirigir-se al "Instituto Español de Ortopedia Abdominal" que, tenint les privilegiades creacions Ramon (cinco patentes d'inventió), disposa de l'únic, real i veritat: el FOTOTIP DEL TRACTAMENT NO OPERATORI DE LES AFECCIONS ABDOMINALS: tencadures, relaxacions, dislocacions, abulament i dicens del ventre, etc. E: it tan complet com rapidament obtingut. Despatx: CARMÉ, núm 38, pis 1.º, BARCELONA. Demana gratis follet instructiu.

DINER en 1.ª hipoteca i sobre va de desdoli per tot arial, es llores propietaries, industrials i comerciants des de 1/2 p. per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usufuctu, partit indivisibles i sobre gores, plantat, carnatges i tota garantia que convingui. Ra-bla Santa Mònica, 4, entroal.

ESQUELES MORTUORIES

SEN'ADMETEN AN AQUESTA LA

PRENTA, FINS A LES DUES DE

LA MATINADA